

кози чудеса, щото въ Иерусалимъ знаели Исуса, по мълвата, и сичкытъ онѣзи, които никога не были Го виждали. Но Исусъ ималъ и врагове между Іудеитъ, които искали да Го погубятъ. Особенно смаяло враговетъ Исусовы туй, дѣто, когато Той влѣзълъ въ Іерусалимскыя храмъ и когато Той тамъ исцѣлилъ хромы и слѣпы, народътъ, що былъ въ храма, привѣтствовалъ Исуса, като „сынъ Давидовъ“. Враговетъ Исусовы бы го уловили и сега, но тѣ са боѣли отъ народа, който зель вече да знае и да обыча Исуса.

Туй събытіе въспоменувамы ный на Врѣбница. Подобно на него както въ Иерусалимъ народътъ сторилъ на Исуса царскы почести, като му постилалъ пѣтя съ прѣчки отъ дръвья тѣй и ный земамы врѣбовы прѣчки, които въ туй време имѣтъ най-много развита пѣпка, и са молимъ въ черква. Този празникъ вынѣгы быва прѣзъ Великы Посты. Черковата е отредила постытъ заради христіенытъ като лишавать себе си отъ сладката месна и млечана, да си припомятъ Бога и съ *въздържаніе* да си умъртвявають страститъ. Затуй грѣхота е да са напива челѣкъ прѣзъ посты съ вино и ракія, ако и въ виното и въ ракіята да нема ни месо ни млѣко сирѣчь не сѣ блажны. Този человѣкъ пости, който са въздържа отъ храна, умѣренно храни тѣлото си съ храна позволена отъ цѣрквата, и прави добры дѣла.

ПОСТЫ 1) Великы посты (7 недѣли; отъ сырната недѣля до Великъ-день); 2) Петровы посты (отъ първыя понедѣльникъ слѣдъ Троицень-день до 28-ый Юнія; на 29-ый Юнія е Петровъ-день); 3) Богородичны посты (отъ 1-ый до 15-ын Августа, до Успеніе Богородично или Голѣма Богородица); 4) Коладны посты или Рождественскы (отъ 14 Ноемврія до Колада или Рождество Христово).